

«شجاع و روشن بین»!

جورج بوش رئیس جمهور آمریکا که اخیراً غیرمنتخب بودن حاکمیت در ایران را به عنوان یکی از محورهای حمله و انتقادهای خود قرار داده است و در سخنرانی‌ها و سفرهای متعدد بر این امر تکیه کرده، در یک دوگانگی آشکار، در ملاقات با ارتشبد مشرف رئیس جمهور پاکستان که آخرین کودتای مهم قرن بیستم را انجام داده، از وی به عنوان همراه جدی آمریکا در مبارزه با تروریسم تقدیر و قدردانی کرده است. بوش همچنین به عنوان یک پاداش تعهد کرده که ۳ میلیارد دلار از بدهی‌های ۸ میلیارد دلاری پاکستان را مورد بخشودگی قرار دهد. چنین موضعی از سوی بوش و دولت وی در برابر یک مقام نظامی که با کودتای مسلحانه و طبعاً کاملاً غیردموکراتیک علیه دولتی دموکراتیک و انتخاب شده از سوی مردم بوده اقدام کرده و به قدرت دست یافته است، جای هیچ توضیحی نمی‌گذارد که آمریکا حاضر است از یک رئیس جمهور غیرمنتخب، کودتاجی و سرنگون‌کننده دولت منتخب حمایت کند، مشروط بر آن که دولت کودتا با منافع آمریکا و سیاست منطقه‌ای واشنگتن همراه باشد! جالب آن که همین دولت حاصل از کودتا تا زمانی که موضوع نیازمندی آمریکا به خاک و فضای پاکستان برای حمله به طالبان و القاعده پیش نیامده بود، در چندین زمینه و در مراحل متعددی مورد تحریم آمریکا بود و جورج بوش حاضر نشده بود حتی یک ملاقات یا تماس تلفنی با وی داشته باشد. اما بعد از ۱۱ سپتامبر با گذشت زمان و چرخش‌ها و نرمش‌های بی‌دریغ، به یکباره مفاهیم زیر برای آمریکا تغییر کرد. نخست آنکه غیرقانونی بودن آزمایش‌های هسته‌ای پاکستان نادیده گرفته شد و حتی تحریم‌های اعمال شده علیه اسلام‌آباد لغو شد. دوم آن که تحریم‌های صادرات تسلیحات به پاکستان لغو شد. سوم و مهمتر آن که، به یکباره دولت کودتا که غیرقانونی خوانده شده بود و تحت تحریم قرار گرفته بود، به یکی از همراهان و متحدان منطقه‌ای آمریکا تبدیل شد و کسی از آمریکا سؤال نکرد که یک حکومت کودتایی چگونه تا دیروز غیرقانونی بود و امروز نه تنها غیرقانونی نیست، بلکه عامل نظامی کودتا از سوی مسؤول رسمی سیاست خارجی آمریکا («رهبری شجاع و روشن بین») نام می‌گیرد. صرف نظر از تناقض رفتاری آمریکا در برابر دولت نظامی پاکستان، دوگانگی آمریکا در به اصطلاح دفاع از مفهوم حکومت‌های منتخب در سراسر جهان، در برخورد دوگانه بوش با ایران و پاکستان واضح و آشکار است. ذکر نکات فوق هرگز به معنای در نظر نگرفتن ناسازگاری‌های درون ساختاری ایران نیست بلکه قصد ما در این یادداشت تنها نشان دادن آن سوی رفتار رهبری آمریکاست.